

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu anu 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe anu 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

0 seriă garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sorisorī nefrancoate nu se primescū. — Manuscripte nu se retrămitū.

N°. 99.

Luni, Marți 19 Iunie (1 Iulie)

1884.

Nou Abonamentū

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe unu nou abonamentū, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fōiei nōstre. Abonamentulū: Pentru Austro-Ungaria, cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unu anu 36 franci.

Rogămū pe d-nii abonați ca se binevoiescā a-și reînoui de cu vreme prenumērările pentru ca trāmiterea diarului sē nu sē intrerupā. AdministraȚiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovū in 18 (30) Iunie.

Tōte foile, cari se'nchinā lui Bismark și cari se încăldescū la sōrele puterei lui, cāntā ađi imnuri de bucuriā din cauza unei declaraȚiuni, ce-a făcut-o cancelarulū germanū in ședința de Joi a Reichstagului din Berlinū.

Acēsta declaraȚiune privitoare la relaȚiunile dintre Germania și Franca este in adevērū de mare importanță. Era vorba in Reichstag de încheierea unui tratatū de comerciu cu Corea și de înaugurārea unei politice coloniale germane. Deputatulū Richter amintindū cā Bismark însuși a Țisū in comisiune, cā ar fi posibilū ca din cauza coloniilor armata germanā sē-și verse sângerile dinaintea Metzului, și-a arētatū temerile sale in privința urmārilor eventuale ale politicei coloniale. In urma acēsta cancelarulū germanū s'a vēdūtū îndemnatū a liniști Reichstagulū Țicēndū in trele:

„RelaȚiunile nōstre cu Franța și relaȚiunile mele personale cu guvernulū francesū sunt așa de bune, încātū nici Richter nu le pōte turburā... Trebuie se concedēți cā astāȚi, 14 anū dupā rēsboiu, politica a luatū unū mersū mai pacnicū ca ori și cāndū, așa cā e absolutū neverisimulū, cā in timpulū celū mai de-aprōpe amū putē se ne încurcāmū in tr'unū rēsboiu; este însă faptū, cā noi amū statū in relaȚiuni așa de bune mai alesū cu guvernulū francesū, încātū *cuvēntulū meu personalū a fostū in totdeuna de ajunsū spre a liniști pe Francesi asupra intenȚiunilorū nōstre.*“

„Față cu cele ințēplate in trecutū este fōrte multū, cā amū ințēmpinatū o asemenea încredere la mai multe guverne, și nu potū decātū sē repetē, cā relaȚiunile nōstre cu Franța, cu guvernulū, in partide și in pressā sē aflā totdeuna ameni, cari voescū rēsboiulū, sunt tocmai așa de cordiale și pline de încredere, ca raporturile cu ei și ce altū statū europēnū și de aceea nu sē in puterea unui vorbitorū opoȚionalū, de a se preparā dificultāȚi, accentuāndū posibilitatea unui rēsboiu apropiatū cu Franța. AmbiȚiunea francesā nu tinde a reînoui planurile lui Ludovic alū XIV-lea.“

O declaraȚiune mai categoricā decātū acēsta nu putē sē facā cancelariulū germanū. Ea a vōitū sē liniștescā pe Germani și pe toȚi, cari dorescū susȚinerea pācii; dēr cu tōte astea ni se vede, cā acele organe, cari vēdū acumū deodalā încredere in tōte pericolele unui conflictū dintre Germania și dintre Franța și cari de pe acum vōitū înfrāȚirea celor douē mari naȚiuni in ințēntulū civilizaȚiunii și a pācii europene, nutrescū în tōte momente pré sanguinice.

Inainte de tōte nu se pōte trece cu vederea, cā cancelariulū a vorbitū totū numai de relaȚiunile cu guvernulū francesū, care nu pōte fi identicū cu Francesii și decā cabinetulū Ferry se bazează pe intenȚiunilorū lui Bismark prin care se vōitū liniștescā, ce le Țice acesta cātrā ambasadulū francesū din Berlinū, nu urmēzā, cā și ințēntulū se fie linișȚiȚi.

De aceea cine scie, decā declaraȚiunea de Joi a principelui Bismark nu va stricā mai multū decātū va folosi guvernului francesū?

In totū casulū ni se pare cā ea nu valorēzā decātū pentru cāt-va timpū. Decā conferenȚa egiptēnā ce s'a deschisū alaltaeri va aduce o apropiere in tre Anglia și Franța și decā Francesii se vorū simȚi mai puȚinū isolaȚi in Europa sē pōte schimba ușorū fōia in defavorulū pācii.

Suntemū și noi dintre aceia, cari dorescū pacea. Dēr vēȚēndū cu ce mari sacrificii se susȚine acēstā pace nu numai odatā ne-amū Țisū: ce pōte folosi popōrelorū și o asemenea pace armatā, care le mistuesce averea și puterile cele mai bune?

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alū „Gaz. Trans.“)

Toulon, 29 Iunio. De asērā pānā ađi la amēȚi au muritū de cholera patru persōne.

Marsilia, 30 Iunio. Starea sanitarā in acestū orașū este bunā. Nici astā nōpte, nici ađi diminēȚā nu s'a ințēmplatū nici unū singurū casū de mōrte din pricina cholerei.

Cronica Țilei.

Sāmbātā in 16 Iunie s'a oficiatū la biserica din cātatea Sibiu unū parastasū in amintirea neuitatului Archiereu Andreiū Baronū de Șaguna.

Fōia oficialā anunțā cā Ministrulū de comerciu alū Ungariei, in puterea §. 13 din Art. XX de lege din 1874 a ordonatū in chiderea graniȚelorū dinspre România, din cauza ivirei pestei bovine in douē localitāȚi ale Romāniei.

Mai avē-vorū slugile guvernului nerușinarea, sē esplotaze acēstā in chidere ca causā a neisbutirii candidaturii guvernamentalū in cerculū electoralū alū Sēcēlorū?

Ministrulū președinte Tisza a fostū in Viena, ca sē raporteze M. Sale despre alegeri și sē confereze cu miniștrii comuni și austriaci asupra mai multorū cestiuni pendinte.

La esamenulū ce l'au făcutū absolventele conservatorului din Viena, s'a distinsū domnișōra din Brașovū Ecaterina Constantinides. Tēnēra artistā in pianū a obȚinutū premiulū alū doilea.

Cetimū in „Bucowiner Rundschau:“ „Guvernulū romanū va aduce o lege protecȚionistā pentru berāriile indigene. Anume spune cā darea se va scādea dela 1 francū și 50 bani la 80 bani, ēr pentru desfacerea in țērā a berei din străinētate se va păstrā darea de fcs 1 50. Numitulū Țiarū imputā camerei comerciale de acolo cā n'a făcutū pașii necesari la guvernū, cāci prin acēsta, Țice elū, se vatēmā convenȚia comercialā. Aratā totodatā esportulū berei austro-ungare in Romānia in anulū 1882. Pe la Ițcani Țice cā s'a esportatū bere austriacā in valōre de fcs. 56,000, pela Mihāileni in valōre de fcs. 23,700, pela Turnu-Māgurele de fcs. 11,000, și pela Predēlū de fcs. 120,000.“

Fiindecā in curēndū se va reînoui convenȚiunea comercialā in tre Austro-Ungaria și Romānia, credemū cā ambele și vorū sci apērā interesele.

Se vorbesce, cā la 9 Augustū va fi in Ișl o ințēvedere in tre ImpēraȚii Francisū Iosifū și Wilhelmū; to ū aci va face o visitā și Milan, regele Sērbiei.

O apariȚiune fōrte semnificativā a timpului, sunt in trunirile presei din Bucuresci. Mai ințāiu „L'Indēpendance roumaine“ a datū unū banchetū la care a participatū mai tōtā presa priucipalā din capitalā, fārā deosebire de nuanțā; apoi alū doilea banchetū a fostū datū de d. Vernescu, unulū din capii partidei liberale-conser-

vatōre. La amēndouē in trunirile s'au Ținutū toaste pentru libertatea presei și a cuvēntului.

„L'Indēpendance roumaine“ spune, cā consiliulū comunalū alū Bucurescilorū va face propunerī d-lui M. Slade pentru iluminarea capitalei cu electricitate.

Cu ocașiunea alegerilorū din Bulgaria, s'au ințēmplatū in Vidinū bātāi sāngerōse in tre partide. A fostū unū mortū și numeroși rāniȚi. S'au arestatū la vr'o sutā de țērani dinprejurulū Vidinului. Asemenea in Vrața in nrma bātāilorū sāngerōse, au fostū rānite vr'o optȚeci pānā la o sutā de persōne.

Ministrulū cāilorū ferate alū Germaniei a luatū mēsurī energice pentru apērarea impēratului Wilhelmū de ori-ce atentatū, ce s'ar putē comite cu ocașiunea plecării M. Sale la Wiesbaden.

„Narodni Listy“ anunțā cā in Țilele trecute a fostū o ciocnire in tre MiridiȚi și Mohamedani, aȚiȚaȚi fiindū de nisce agitatori străini, cari cutreerā Albania.

Ministru-președinte austro-ungarū, Milincovic, a fostū chematū din Cetinge la Viena, ca sē dea esplicārī in privința fugarilorū in Muntenegru și in privința certei relaȚivā la armarea fortificaȚiunilorū ridicare de-alungulū graniȚelorū muntenegrene. Muntenegru nu vrē in nici unū casū sē consimȚā la esecutarea acestei inarmārī, din care causā s'a și intreruptū.

Din Podwoloczyska se telegrafiazā cātrā „Dziennik“ din Lembergū, cā pe calea feratā rusā cātrā Odessa trenulū de persōne, care plecase in 23 Iunio la 10 ore sēra din staȚiunea dela granița Woloczysk, s'a ciocnitū in staȚiunea SerbineȚū cu unū trenū de māruri ce venia dela Șmerinka. Au fostū rāniȚi multī cālētorī.

Din cauza colerii ce-a isbucnitū in Toulonū, populaȚiunea emigrēzā mereu. Orașulū oferā unū aspectū fōrte tristū. Teatrele s'au in chisū, cafenelele sunt gōle ēr gārile ințesate de lume. ComerȚulū și comunicaȚiunea suferū multū chiar in Paris din cauza ingreunārīi serviciului postalū și alū cāilorū ferate.

Consiliulū comunalū din Lemberg a datū pentru inundaȚi 3000 fl.

Capulū de insurgenȚi Popū BuriȚi, care organizase in Muntenegru o bandā de insurgenȚi, ca sē in tre cu ea in Sērbia, au fostū arestatū de aȚoritāȚile muntenegrene la cererea guvernului sērbescū.

„Romānia liberā“ spune cā d. Al. Odobescu, primulū secretarū alū legaȚiunii romāne la Paris, ilustrnlū nostru scriitorū, se aflā de ieri in Bucuresci.

D-sa o venitū, pentru cāteva Țile, cu nobila și mārēȚa intenȚiune de-a se ocupa de organizarea in trunirii congresului archeologicū europeanū in capitala regatului romanū, ideā despre care amū vorbitū deja in unulū din numerile trecute, și asupra cāreia vomū reveni și insista cu tōtā convingerea inaltei importanțe ce presintā acēstā laudabilā iniȚiativā.

„Patria“ comunicā cā studenȚii din Iașl s'au in trunitū pentru a luā o decisiune față cu cele petrecute cu colegii lorū din Bucuresci.

„Resboiulū-Weis“ spune cā va apare unū nou organ intitulatū „Propășirea“, Țiarū radicalū cotidianū; asemenea se Țice cā in curēnd vorū apare încă douē, unu cu titlū de „Falanga“ și altu denumitū „Jos BrāȚianul“.

Din Miscolcz se scrie, cā comitetulū dirigēntū alū casinei naȚionale de acolo a hotārȚitū se nu mai aboneze Țiarele antisemite „Függetlenség“ și „Uestökös.“

DeclaraȚiune.

Lugoșū 27 Iunio 1884.

Onoratū RedacȚiune!

In mai multe jurnale se facū diferite invinuirī partidei opoȚionale moderate, in tre cari se aflā citatū ca

fapt: „că numita partidă s'ar fi asociată între alții și cu mine și că eu aș fi pășit în cercul Bocșei ca candidat de deputat dietal cu programa opoziției moderate.”

Acoste aserțiunile le declară cu totul nefundate. Eu nu m'am asociat cu nici o partidă, nici cu cea a opoziției moderate și am pășit ca candidat de deputat ca naționalist curat ce sum, cu programa națională română din Sibiu.

Acastă declarațiune am făcut-o pentru orientarea publicului neromân, căci la ai noștri sciu că nu am avut lipsă de a o face.

C. Brediceanu.
advocat.

„Opinca română”

societate pentru cultivarea naționalismului român în Austro-Ungaria.

Comisiunea instituită pentru înființarea acestei societăți a așternut spre aprobare domnului ministru regiu unguresc de interne următoarele statute votate la 1 Iunie a. c.

§ 1. Societatea poartă numele „Opinca română.” Reședința ei este Sibiuul.

§ 2. Scopul societății este: susținerea, cultivarea și dezvoltarea prin mijloace legale și morale a naționalismului român în ținuturile locuite de Români ale imperiului austro-ungaric.

§ 3. Conform acestui scop societatea și membrii ei vor stăruia: a) ca în familiile și casele românesce atât la țară ca și prin orașe să se vorbească, scrie și cetască românesce; b) să se cultiveze moravurile naționale românesce; musică, cântări, danțuri, sârbări și alte datine și obiceiuri naționale românesce; c) să se susțină și respective reintroducă portul național românesc, mai ales la populațiunea dela sate, pre unde s'a perdut în decursul timpului.

§ 4. Societatea și membrii ei vor ajutoră și promovă învățământul public românesc în școlile elementare și medii: a) prin înființarea și ajutorarea de școle confesionale române, înzestrarea acestora cu mijloace de învățământ; b) prin prevederea scolarilor români dela orî-ce școle publice cu cărți de școală și de lectură românesce și prin înființarea de biblioteci școlare românesce; c) prin darea de ajutoare și stipendii spre creșterea de învățători și învățătoare pentru școlile elementare române confesionale.

§ 5. Spre salvarea față de orî-ce amalgamare a rasei române societatea și membrii ei vor stăruia ca numele de familie a acelor Români, cari susținându-și naționalitatea genetică au nume neromâne să se schimbe pe cale legală în nume românesce.

§ 6. Membrii societății sunt: a) membri fondatori, cari solvesc odată pentru totdeauna suma de 20 fl.; b) membri ordinari, cari solvesc pe viață taxa anuală de 2 fl.; c) membri ajutoari, cari donează societății vre-o sumă de bani ori alte obiecte de valoare.

§ 7. Drepturile membrilor fondatori și ordinari sunt: a) a purta numirea de onoare „Opincari” și amblema societății (scut vînat cu opinca de aur, de pe tea roșie); b) a participa cu vot deliberativ în adunările generale ale societății la toate agendele acesteia, și a se împărtăși de toate beneficiile, ce se vor statori pentru membrii societății.

§ 8. Datorințele membrilor sunt: a) a solvi regulată taxa anuală; b) a observa mai întăiu ei înșiși în familiile (casele) lor cele pretinse în § 3, și a stăruia ca toți amicii și cunoscuții lor asemenea să le observe; c) a da cu tot zelul și energia mână de ajutor societății și comitetelor ei întru îndeplinirea celor înșirate în § 4.

§ 9. Membru fondator și ordinar al societății poate fi fie-care cive român de stat din imperiul austro-ungaric, care se obligă în scris a îndeplini datorințele normate în § 8, și se va primi de membru din partea comitetului central al societății.

§ 10. Societatea are sigilul său propriu, care poartă ca amblemă o opinca de aur în câmp vînat cu circumscripțiunea „Societatea opincarilor români.”

§ 11. Societatea prevede agendele sale: a) în adunări generale; b) prin un comitet central; c) prin subcomitetele înființate după trebuință în diferite puncte ale monarhiei austro-ungarice.

§ 12. Adunarea generală se va ține odată pe an de regulă în locul rezidențial. Asupra eventualelor invitări pentru ținerea adunării generale în altă loc, decide comitetul central.

În casuri de mare importanță ori la cererea în scris alor 50 de membri ordinari, comitetul central poate convoca adunare generală extraordinară, care e de a se publica cu 30 zile mai înainte și cu numirea obiectelor de pertractare.

§ 13. Adunarea generală: a) alege pe funcționari și pe comitet; b) revede și aprobă raționiiile comitetului central, și statorosește la propunerea comitetului bugetul pentru fie-care an viitor; c) poate face modifi-

cări în statute dacă vor fi prezenți și vor consimți $\frac{2}{3}$ ai membrilor ordinari.

§ 14. Ședințele adunării generale sînt publice. Ele se conduc de președintele (vice-președintele) comitetului, er pentru compunerea proceselor verbali se aleg doi notari.

§ 15. Pentru prevederea afacerilor societății adunarea generală alege pe câte 3 ani: un președinte, un vice-președinte, un secretariu, un cassariu și un controlor, apoi un comitet central de 6 membri.

§ 16. Președintele reprezintă societatea față de jurisdicțiunii și de singuratici; asignează la cassa societății solvirile aplacitate de comitet între margivele bugetului; subscrie dimpreună cu secretarul espedițiunile; pregătesce cu acesta raportul anual și după pertractare în comitet ilu așterne adunării generale; în fine conduce desbaterile în comitet și în adunarea generală. — La casu de împedecare, în toate aceste, ilu suplinesce vice-președintele.

Secretarul prevede procesele verbali ale ședințelor comitetului și toate celelalte lucruri de concepiu, păstrează sigilul societății precum și toate actele ei.

Cassariul păstrează și administrează sub răspunderea personală banii societății și poartă raționiiile aceleia; primesce pre lângă cuitanță tacsele anuale; esecută solvirile la asignarea președintelui: poartă diariu despre intrate și eșite și raportază comitetului din ședință în ședință despre starea cassei. Banii societății se depun la vre-un institutu public spre fructificare ținend cassariul la sine numai o sumă limitată prin comitet spre suportarea speselor curinte.

Controlorul contrasignează toate raționiiile, cuitanțele și contracuitanțele, și e responsabil dimpreună cu cassariul pentru toate gestiuunile de cassa.

Comitetul ține ședințele sale după trebuință la convocarea presidiului. Cerend în scris trei membri convocarea președintelui e datoriu a convoca ședința. Comitetul conduce și direge întraga activitate a societății, pregătesce și așterne adunării generale bugetul, proiecte și propuneri relative la scopul societății; acordă în sensul bugetului ajutoare, stipendii, premii și altele; prevede procurarea, cumpărarea și distribuirea de cărți și mijloace de învățământ în sensul §-lui 4; ține în evidență lista membrilor și regulata solvire a tacselor; primesce membri noi și stă în contactu continuu cu subcomitetele, ce se vor înființa spre esecutarea dispozițiunilor luate.

§ 17. Din percepțiunile societății tacsele de la membrii fondatori și 20% din toate celelalte intrate se capitalisează spre formarea unui fond permanent al societății, care va rămâne neatingibil pe câtă timp va afla de bine adunarea generală. Toate celelalte percepțiuni se folosesc în totu anul spre scopurile societății.

§ 18. Funcționarii societății nu primesc nici un fel de remunerațiune. Spesele de cancelariă și de administrațiune se suportă din cassa societății.

§ 19. Desființarea societății o poate decreta adunarea generală decă numărul membrilor va scăde sub 50.

Concluziul de desființare înainte de esecutarea lui e a se așterne înaltului ministriu regiu unguresc de interne.

În casul acesta precum și la casul de orî-ce altă desființare avere societății e a se împărți în părți egale metropoliilor române din Ungaria și Transilvania, celei greco-orientale și celei greco-catolice, cu aceea ca din capitală să se formeze fundatiuni pentru ajutorarea tinerimei studiose române.

§ 20. Decă societatea se va abate de la scopul său precisat în statutele de față întru atât, ca prin continuarea activității ei să se pericliteze statul său interesele material ale membrilor, guvernul țerei va fi îndreptățit a suspenda activitatea ei, a ordina investigațiune ordinară și conform rezultatelor acesteia a îndetora societatea la stricta observare a statutelor, eventual a o desființa.

Sibiu, 24 Iunie 1884.

Comisiunea ad hoc:

Georgiu Barițiu. Iosif Sterea-Sinluțiu. Visarion Romanu.
Anania Trombitașu.

Discursul d-lui V. Babeșu.

raportorul comisiunei de 30 a conferinței din Sibiu.

(Continuare din Nr. 98 al Gaz. Trans.)

Și — cum stăm în privința culturai? Ecă cum, în scurte cuvinte. Noi Români mereu ne plângem, că prin tot trecutul am fost rău părăsiți și negrijiiți cu instrucțiunea; a fost astfel spiritul timpului, propriaminte al aristocrației domnitore. Deci acum, că ni se vorbește de constituțiune, libertate și egalitate, le dică domnilor dela putere: dați-ne și nouă câmp liber pentru esercițiul facultăților noastre intelectuale; lăsați-ne la dispozițiune mijloacele de cultură, școlile, și acolo unde puterile noastre financiare nu ajung, dați-ne și nouă ajutoare necesari din bugetul statului, precum ve dați vou, noi din parte-ne vom contribui din răspuneri. Ei bine, Vă întreb: cunosceti, ați văduți unde-va o școală românescă, întru folosul poporului român, rădicată de domni Maghiari din mijlocele comune ale statu-

lui, din aceleași mijloce, de unde ei Maghiarii pentru ale lor scopuri naționale de cultură, iau cu ambele mâni, câtă li trebuie? (Voci din toate părțile: nici una!) Dar ați văduți și cunoscem cu toții o altă de tot străniă și chiar barbară faptă acelor dela putere, i-ați văduți pe patrioții noștri domni Maghiari dela putere împedecându-ne acolo, unde noi cu ale noastre proprii mijloce voim, a ne ridica și susține școle. S'au convins, că decă amuncia Europei culte istoria cu gimnasiul superioru român din Caransebeșu, ea nu ni va crede-o, atât de ciudată e! Strigă Românii bănațeni de 50 de ani neincetată și plănsu's-au ei mai vîrtos prin reprezentanții lor în Senatul imperialu înmulțit din Viena la 1860 și în dieta din Budapesta la 1866—1875, că de o sută de ani și mai bine sînt lipsă d'o școală superioară română pe sîma tineretului lor, și nu li se da; căci statul n'are bani pentru ei. Vinu acuma grănicerii din fostul regiment alu XIII-lea româno-bănaticu și dicu: etă noi avem mijlocele bănesci necesari chiar în fondul nostru destinat de Maiestatea Sa pentru cultură și filantropie; dați-ne autorizarea să ne ridicăm un liceu cu 8 clase, după programa ce vi-o prezentăm, cu limba de instrucțiune română, dar obligata fiindu pentru unele studii și limba magiară și cea germană. Autoritatea competente comitatensă răspunde: bine, se poate, faceți, dar se opune Inspectorul școlar alu guvernului și cauza se așterne la ministriu și acesta se ingropă în pulberea arhivului său, și la toate solicitările și rugările și strigările zelșilor grăniceri, acestu ministriu maghiar de ani aproape trei, este surd și mut! Motivul, seu mai dreptu grăind, pretestul, sub care înaltul ministriu ține împedecată cauza e, că fondurile, cu cari grănicerii voescu a-și înființa liceu, în prima liniă ar fi a se folosi pentru școlile populari, cari se afla în stare decăduță. Dar, en ascultați, cum stă treba cu școlile populari din fosta graniță! Când la 1872 s'a desființat granița militară în Bănățu, d-nii Maghiari din Budapesta, după dișa lor: „r—a-ra, fogd ra,“ (adecă: pune-i vina și dispune) ocupară toate școlile populare din fosta graniță, vr'o 200 la număr, între cari vr'o 97 române, le ocupară sub pretest, că n'ar fi fost școle confesionale, ci comunale, și că prin urmare ca comunale, după lege, ar ave să vină sub conducerea administrațiunei politice, er nu a dieceselor. O falsitate acelu motiv și pretestu din cele mai cutezate. Căci întăiu: școlile populari din graniță, pururea au fost și s'au numit: „griechisch-orientalische Nationalschulen,“ adică „confesionale“ și „naționale;“ naționale române, naționale sârbe, naționale germane; a doua: acele școle pururea au stat sub inspecțiunea unor directori de confesiunea și naționalitatea lor: a treia: legea ce o provocă ministriu maghiar și cu definițiunea ei pentru școlile comunale, nici n'a existat pe timpul graniței militare. A fost deci adevăratul argument și motiv al domnilor Maghiari principiul despoticu: „sic volo, sic iubeo,“ și nimic alta; er carea li-a fost binevoităre intențiune se inverdereză eclatant din urmări, din restul de până acum alu ocrotiri lor de 11 ani. Și, care este acelu rezultat? Este că pre cându sub conducerea de mai înainte, național-confesională și militară a acelor școle populari, ele erau pline de scolar, astăzi ele sunt părăsite! Dică d-nii Maghiari, că ele, acele școle sunt rău dotate; dar adevărul e, că decă acelea sunt comunale, legea le da dreptul d'a folosi 10 procente peste contribuțiunea directă, spre ameliorarea dotațiunei; ei, domni Maghiari, de felu nu a usat d'acestu dreptu pentru dotațiunea mai bună a școlilor, dar împedecă poporul d'a se ingrijii el însuși de cultura superioară și inferioară a copiilor săi; împedecă lăptrea luminei printre poporul român.

Dar cum suntem cu economia noastră bisericăscă școlară, pe care ni-au garantat-o art. de lege IX., dela 1868, dându-ne dreptul absolut alu limbei noastre în școlile noastre și în propunerea religiunei noastre și în administrarea afacerilor bisericăscă și școlari, dreptu, care ab antiquo nu ni s'a contestat nici odată. Aș deveni de totu lungu, decă m'as pune a vă înșiră încercările de abus și chiar atentate, ce se facu acestu sacru drept al nostru, anume decăndu d-lu Tisza este omnipotentele țerii; ceea-ce totuși nu potă a nu aminti este, că, — câte legi, regulătoare de școle și de instrucțiune s'au creat, mai târziu, una n'a fost, prin carea să nu ni se fi rupt și inghițit o parte ore-care din autonomia noastră bisericăscă-scolară, ce ni se garantase cu atăta solemnitate la 1868! Și acum, en auțiti un casu de atentat mai nou, în contra dreptului nostru de autonomie bisericăscă-scolară. Este casul din Panciova, carele fu desbătuț chiar în Sinodul eparchialu de estu timp din Caransebeșu în ședință publică. În Panciova, punctul estrem dela Dunăre în sus spre Slavonia, până la care se estinde elementul român, avem popor român numerosu, care însu — durere, în însuș centrul orașului tare se desnaționalisă, neavend școală și biserică a sa propriă, și nefind noi în stare de a-lu emancipa de sub ierarhia sârbăscă. În acelu oraș exista o școală reală superioară a statului cu 8 clase, cercetată și de tineri români de prin părțile vecine, cari tineri de ani ducă lipsă de un catechet român, pentru propunerea religiunei. Episcopul român din Caransebeșu de repețe ori a fost provocat a dispune — în sfera competiții sale, dar dinsul în lipsa de ori-ce dotațiune pentru acel postu, precum și în lipsa de unu preot român în Panciova, mai lungu timp nu pute să-și împlinescă datorința, până când — în timpul mai nou, în cea mai de aproape comună rurală numit fiindu unu preot tineru de trebă, Episcopul ilu numi p'acesta și catechet român la școla reală din Panciova și notifică acesta autorității școlare de stat. Și — ce să vedeți! I vine dela ministriu maghiar reflexiuni și comandă ce sună, că — pentru profesorii dela o școală secundară legea prescriind calificatiune superioară, catechetul provisoru numit de Episcopu, nu coresponde acelu calificatiuni; mai departe că — limba de propunere la acea școală superioară a statului fiind cea maghiară catechetul trebuie se fi calificat a face u-

techisarea, a propune religiunea in limba maghiară! Adecă, d'o dată, într'unu actū se dederă două isbirī legii, ce ne garantēză autonomia în biserică și în scōlă, și statutului organicū, sancționatū de Rege la chiar propunerea ministeriului maghiarū, după cari calificatiunea în cele bisericesci-culturale ale nōstre este dreptulū eschisivū alū nostru, și limba de propunere, precum și limba de administrațiune în biserică și scōlă, este cea română. (Bravo ministeriul!) Vedeți deci, până unde merge cutezarea domnilorū dela putere paralelū cu tendința lorū evidentă, d'a împedecă cultura nōstră națională, firesce spre scopulū d'a ne strivi și striviți a ne înghiți, adecă maghiarisă! Nu este această tendință și arte — unū ce nou, o invențiune a geniului maghiarū, ci este o vechiă manoperă a despotismului și tirāniei de susū. In privința acēsta sē-mī fie permisū a aminti o eclatantă episodă din istoria antică.

Sunt deja trecute 15 sute de ani; era adecă pe la mijlocul secolului alū 4-lea, cândū Iulianū (supranumit mai târziu, »apostata«) deveni împēratū roman și după scaunulū lui Constantinū celui mare, în Constantinopole. Constantinū introduse creștinismulū ca religione de statū, care religione înfloriă prin virtuțile credincioșilorū sēi. Și Iulianū numără între cei mai zeloși creștini, pe câtū timpū Constantinū cărmuiă imperiulū; dar devenindū elū împēratū, de filosofū mare ce-și inchipuiă a fi, adăpatū cu doctrinele sofistilorū, se lăpēdă de religiunea creștină, proclamă însă libertatea confesională: dar în faptă reedifică templele păgâne și protegiă întrū tōte pe păgāni, mereu devenindū intolerantū pentru creștini, lipsindu-i de tōtă protecțiunea și apărarea față de continuele atacuri din partea păgānilorū, protegiați ai sēi, măcar că chiar creștinii erau omenii cei mai de trebă, mulți de frunte funcționari publici și cei mai bunī amici ai sēi. Vēdendū această creștinii, după ce în deșertū încercară a se opune nedreptăților Impēratului, mereu începură a se retrage din viața publică, a face pasivitate, ca și noi Romāni — (Ilaritate). în fața nedreptății continue, spriginite și la noi de susū, a d-lorū Maghiari. In fine, cei mai bunī amici ai Imperatorului ilū părăsiră, retrāgēndu-se dela curtea lui, eschidēndu-lū din inima lorū; chiar Cesarū, mediculū sēu plinū de merite și intimulū sēu amicū, ne mai ascultāndū de mulcomirile, de promisiunile și conjurările ce-i făcea Iulianū, sē despărți de dēnsulū dīcēndu-i: »Impērate, nu mai potū stă lângă tine, nu te mai potū iubi și servi, căci esci nedreptū, esci inimicū celorū d'o credință și d'o iubire cu mine! și atunci împēratulū în desperarea sa a olatū: »Vai de mine ce sē mē facū, că mē părăsescū toți cei mai credincioși ai mei!« — și a adausū: »Pre câtū timpū creștinii au astfel de caractere firme și luminate, cauza lorū nu va perī, ci va învinge!« (Bravo, bravo!) Er amicii cei noii, filosofii și politici modernī ai împēratului i-a dīsū: »Vrei sē-i nimicesci, răpescel facultatea d'a se cultiva. Impedecă-i pe creștini d'a-și cresce bărbați cu sciința, caracterū și abnegațiune de sine!« (Bravo și aplause.) — Parca am audītū graiulū — marelui filosofū politicū modernū Coloman Tisza. (forțe bine!) Vedeți ce va sē dīcă, împedecarea nōstră în cultura națională. Dar sfatulū filosofilorū păgāni a indignatū pe Imperatore. că — nu era nici prostū, nici rēu, ci numai slabū de āngerū și inchipuitū: deci elū a rēspunsū: »Ce dīceți voi?! Cugetulū vostru ēste nedemnū; cultura minții și a inimei este bunulū și dreptulū comunū alū omenimei, care nu se cuvine sē fie cui-va denegatū!« (Bravo, bravo) Așa a dīsū, și chiar așa a cugetatū împēratulū Iulianū, dar împrejurările ce însuși și le formase, calea pezișă, ce o apucară, iute l'au rāpitū departe de principulū, de convicțiunea sa; căci eră omū slabū de āngerū! Astfelū a și peritū — în Asia, d'o sāgētă păgānă, lāsāndu-și numele pātātū în istoriă și îngropāndū cu sine pe celū din urmă surcelū alū marelui Constantinū!

Vedeți dară, domnilorū, că politica și filosofia modernă de statū, ce se urmăresce la noi cu atātă energiă, nu este nouă, nici este invențiunea d-lui Tisza sēu a premergătorilorū sēi în cărma țerii, ci este vechiă ca despoția și lăcomia în inima omenilorū ambițioși și orbiți de patimă. Veiți pricepe prin urmare și care este adevēratulū motivū și logica că, legile, cari ar fi în favorulū poporului nostru — nu se ținū, instrucțiunea, cultura poporului, nu se promovēză. Tōte își au cauza lorū și tōte își au precedințele lorū în istoria trecutului, una numai nē miră și n'o pricepemū în statulū ungurescū, și adecă aceea, cum domni dela putere, după experiențele ce făcură de 100 de ani și mai vērtosū dela 1848/9 încōce, ne mai potū ține de atātū de simpli și aetrebnicī sēu degenerați, ca sē nu le vedemū, pricepemū și simțimū pornirea, cugetulū, mēsurile în contra nōstră, și cum ei, mai potū pretinde, ca noi sē ne încălțimū, sē dezvoltāmū și manifestāmū increderea și iubirea pentru creatorilorū și scopurile lorū! Tōtă politica statului ungurescū, a acestui statū pre care ni se cere, și ar fi tare de lipsă, și noi amū dori din sufletū ca sē'lū iubimū la ca sē ne putemū entusiasma pentru elū, căcī e patria și nōstră ar fi chematū sē fie, dīcū, tōtă politica acōstui statū ungurescū, de cândū elū se află sub ocrotirea maghiară, prin tōte legile sale și intrēgă administrațiunea publică a sa, merge intr'acolo, ca se împedecă prosperarea și cultura, sē ne reducā la nimica esercițiulū drepturilor de cetățeni, să ne înādusēcă simțământulū nostru romānescū, sē ne curme chiar speranța de unū viitorū mai bunū! (Așa este, bravo!) (Va urma).

Ectele primejdiōse ale societăților de maghiarisare.

Din Sātmarū, 14 (26) Iunie.

Fōea »Szatmár és vidéke« publică numele acelorū maghiariști, la cari nu le-a fostū rușine a se rugă la societatea maghiarisātore »Sechenyi« pentru plata lui

Iuda, pentru remunerare, că ei au lucratū inadinsū, spre a desbracă pe băiații romāni de romanitate, și a-i maghiarisă.

Acești docenți sunt: 1. Gior. Ptyānk din Pomi, 2. Al. Stefucz din Călinesci, 3. Em. Papp din Lipou, 4. Vict. Marosān din Vamă, 3. Corn. Marosān din Medieșū, 6. Il. Papp din Șomcuta, 7. Ioane Szilāgyi din Iramū. 8. Ioanū Grozan din Oribilesci, 9. Vas. Hajduk din Apă, 12. Flor. Danes din Baia-Spria, 13. Ioan Belbe din Arieșū, 14. Ioa. Kāncsān din Bicsadu, 15. Laurū. Kegye din Năcopolū, 16 Ioa. Belbe din Finteușū, 17. Aug. Krespai din Mediaș.

Dēcă docenții romāni își vorū uită de chiamarea sa așa, precum și-au uitatū aceștia aici, și ei din invēțătorii poporului, se vorū face vēndētorī, nu se tēmă, că nu multū timpū va fi lipsă de ei, că și până acum sunt sate romānesci, unde docenții sunt Unguri, și încă unitari, de cari nici se află între Romāni. Așa și aceia la cari le-am scosū aici numele din fōea ungurescă, și pe cari îi arētāmū în fața națiunii și a lumii, ei își taia crēnga de sub picioare.

Nu scimū din acești flāmānți de banii societății, ce și-a propusū stingerea Romānilorū, cari vorū căpētă plata lui Iuda, însă scimū, că Iuda, vēndētorulū, după ce a căpētātū cei 30 de arginți, a mersū și s'a spēnduratū; așa dintre aceștia, care se va spēndurā?

Insē dela capū se impute pescele: domni parochi așa păstorī sunt și așa veghiatori ai Sionului romānescū, de lasă a fi lupi în staulū, cari le răpescū oile? Noi amū făcutū cunoscute de astă dată numele docenților rētăciți, ca aceia sē vēdă, că națiunea le scie și numele și nerușinarea, și sē se lumineze.

Sciri militare.

»Narodni Listy« anunță din Cetinie, că principele Nicolae a întreprinsū o călētoria prin nordulū și ostulū Muntenegrului, inspectāndū diferitele localități. Resultatulū acestei călētoriai este că principele a hotāritū să introducā armata permanentă, de care până acum principatulū a fostū lipsitū. De la 1 Octomvre vorū primi garnisōne permanente: Nicsicī, Cetinie, Podgorița, Ucina și Baru. Fie-care garnisōnă va consta din câte 1000 de omeni pedestri cu o bateriă de munte și de cāmpū și unū escadronū de cavaleriă.

O telegramă a generalului Millot cătră ministrulū de marină alū Franciei adevēresce, că o colōnă de 700 de omeni, între cari se aflau și 300 de Tonchinesi ca trupe ajutātore, aflāndu-se în marșū spre Langsonū, a fostū atacatū într'unū defileu de 4000 de soldați regulați chinesi. Colōna care-și mātținū pozițiunile, sili pe inimicū sē se retragă și suferi o perdere de 7 morți și 42 rāniți, între cari doi oficeri. Generalulū Negrier a fostū trimisū în contra inimicului cu bataliōne și 2 baterii ca întārire.

Patenote a primitū ordinū de la guvernulū francesū, sē mērgă la Peching și să cēră satisfacțiune. Totă de odată s'a datū ordinū ca escadra admiralului Courbet sē se unescă cu divisiunea navală a lui Lespēt.

Lipsa aurului în Romānia.

Cetimū în »Curierulū Financiarū« în Bucurescī:

Faptulū care de cât-va timpū a absorbitū cu dreptū cuvēntū tōtă atēnțiunea piețelorū nōstre comerciale și de pură speculațiune, e crescerea constantă și în proporțiuni forțe ingrijitōre a primei aurului față cu metalulū albū, și hārtia. De unde în anulū trecutū, prin lunile Aprilē, Maiū și Iunie, disagiulū nu era mai mare de 2.10 și apoi 2.45, elū a atinsū repede în țilele din urmă spāimentātōrea cifră de 3. 4. 4¹/₂. 5. și apoi chiar 5.40%. Comerțul prin urmare, care e ținutū a-și face plățile mărfurilorū importate din străinătate în aurū, suferē daune considerabile, transacțiunile dināuntru sunt împedecate, valorile de statū și de societăți sunt expuse și ele la perderi considerabile. Acēstă situațiune a pusū lumea pe gāndurī și toți să întrebă unde și cândū se va opri urcarea disagiului, și care e adevērata causă a rēului?

Unii s'au grābitū a aruncā rēspunderea asupra Bāncei-Naționale care, se dīce ar fi pusū în circulațiune unū numărū prea mare de bilete, acordāndū prē marī facilități asupra imprumuturilorū pe depositū de efecte și încurajāndu-le prin o dobāndă prē mică. Ei au propusū în consecință a se urca dobānda. Opiniā acestora este greșitā...

Suntū alții cari dīcū că banca ar fi emisū unū prē mare numărū de bilete pentru diverse trebuințe ale sale sēu pentru cumpārare de trate asupra străinătății.

Dēr nu emisiunile băncei ș'operațiunile prin care ea înlesnesce atātū de multū comerțul suntū cauza urcării desordonate a agiului Adevērata causă, o găsimū în recoltele slabe și prin urmare în puținulū exportū de cereale ce am avutū în anulū acesta. Avuția cea mai de căpeteniā pe care țera nōstră o trimite străinătății în schimbulū aurului sēu produselorū ei sunt cerealele: dēcă

recoltele suntū slabe ori de calitate inferiōră, exportulū este minimū și prin urmare aurulū nu intră în țēră; dēcă e mare, agiulū se reduce la minimulū posibilū. Din nefericire, în anulū acesta mișcarea în porturi a fostū slabă; trebuințele nōstre din contrā an crescutū mai multū de câtū dezvoltarea economiei naționale; importulū s'a mārītū considerabilū ținutū fiindū a ne procura din străinătate produse de o valōre forțe însemnată și diferența dintre importū și exportū a trebuitū sē o plătimū în aurū. Etā cauza adevērată a crisei de care suferimū.

E certū însă că situațiunea acēsta nu va dura multū. Se așteptă în adevērū cu nerābdare strāngerea de pe cāmpū a noiei recolte care nu se anunță atātū de rea pe câtū se pretinde; odată ce grānele vorū fi înmagazināte și trimise în porturi, exportațiunea va reincepe și aurulū nu va întârziā d'a fi mai abundantū, cu atātū mai multū că și creditele funciare care facū acumū plata cuponului punū sume însemnate de aurū în piețe. In curēndū dar sperāmū a vedea agiulū redusū la nisce limite mai raționale; începutulū e deja făcutū căci agiulū a căcutū la 5% și se oferea asēră cu 4.75 pentru finele lunēi.

Cei impacienți însă gāsescū și aci locū de a face impūtări Bāncei naționale că nu ia mēsurī d'a aduce aurū pe piață și a face sē scadā machinalmente agiulū. Nu credemū că imputarea e fondatā.

Aurulū s'ar putē procurā de Bancă în două moduri: prin cumpārarea de devise asupra străinătății și prin contractare de imprumuturi în străinătate plătibile într'unū termenū cândū agiulū ar fi mai micū; primulū mijlocū însă ar necesită o nouă emisiune de bilete, căci Banca nu are aurū, și celū de alū doilea ar fi în contradicțiē cu statutele, cari nu o autorisă de a contractā imprumuturi. Bāncele particulare singure suntū în mēsurā de a face acēsta, și ar putē ușorū și mai multū de câtū ori cine, sē contribue la aducerea unei cantități de aurū, care ar ușurā piața.

Afacerile în cursulū sēptāmānel au fostū aprōpe nule, sub influența lipsei aurului, și cursurile suntū tōte în scădere.

Bibliografiă.

A apărutū în editura tipografiei »Conduratu« din Giurgiu »Catehismulū agricultorului«, cuprindēndū: noțiuni de agricultură, grādināriă, pomicultură și silvicultură (cu 43 figurī intercalate în textū), lucratū după Michel Greff de d-lū N. Drocū Barcianū. — Recomandāmū acēstă scriere invēțătorilorū noștri rurali și peste totū agricultorilorū noștri.

Partea II din semestrulū I alū »Buletinului« societății geografice romāne pe a. 1884 cuprinde: O conferință asupra meteorologiei practice și formarea Martelorū synoptice pentru prevederea timpului, de d-lū St. Hepites. — Notiță istoricā despre Țiganii din Moldova și Muntenia, scrisă franțuzesce și publicatā mai întâiu în broșurā la 1854 de Alfredū Paisonier. O notiță asupra Țiganilorū, de G. I. Lahovari. — Premiulū »Generalū George Manu.« — Materiile sunt interesante.

A apărutū »Raportulū« comitetului societății pentru cultura și literatura romānă în Bucovina pe anii 1882 și 1883. Vede-sē din elū, că în loculū rēposatului Br. G. Hurmuzachi s'a alesū președinte alū societății Br. V. Styrcea, că comitetulū a edatū o vreme fōia »Aurora Romānă« și »Calendarulū« pe 1882—83, că sē ocupă acumū cu clādirea unui edificiu propriu alū societății, că s'au mai creatū și i s'au încredințatū ei încă două fundațiuni dela d. Secreteanū, în sferisītū, că în tōmna anulū trecutū au arangiatū unū ciclu de prelegeri publice populare. Numērulū membrilorū ordinarī a fostū 146 la sfirșitulū anulū trecutū. Biblioteca societății constă din. 2357 de opuri, 77 de fāsciōne, câte-va tablouri și mape, fondurile societății s'au administratū și folositū conformū destinațiunei lorū. Comitetulū nu pōte sē nu sē plāngă însă de »mijlocele și împrejurările puținū incurjātōre« între care sē vede silitū, sē-și desvolteze activitatea sa. Se cade a sē da mai multū sprijinū unei societăți, alū cărei scopū este cultivarea nēmului nostru într'o țera întregă, indiferentismulū nu trebuie lāsātū să se așēde pe inima nōstră, bine știindu că elū ucide simțirile ei și stinge viața! — B.

Adunarea generală a »Societății pentru cultura și literatura romānă în Bucovina« sē va ținea anulū acesta în Cernăuți în 25 Iunie st. v. sub președintiā d-lui Br. Victorū Styrcea.

Programulū adunării va fi: 1) Raportulū Comitetului despre lucrările sale în anulū 1882 și 1883; 2) Raportulū Revisorilorū despre cercetarea socotelorū anulū 1882 și 1883; 3) Raportulū Comitetului privitoriu la modificarea statutelorū; 4) Încredințarea bugetului Societății pe anii 1884 și 1885; 5) Discursuri și propuneri privitōre la interesele Societății; 6) Alegerea vicepreședintelui Societății și a unsprādece membri ai Comitetului; 7) Alegerea Comisiunii de trei membri spre cercetarea socotelorū anulū 1884 și 1885.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 28 Iunie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.55	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de aur 4%	91.05	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	98.60
Rentă de hârtie 5%	88.—	Imprumutul cu premiu ungar.	114.50
Imprumutul căilor ferate ungare	142.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	114.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	96.40	Rentă de hârtie austriacă	70.05
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	118.50	Rentă de arg. austr.	81.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	102.—	Rentă de aur austr.	102.15
Bonuri rurale ungare	101.70	Losurile din 1860	135.—
Bonuri cu cl. de sortare	101.50	Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
Bonuri rurale Banat-Timiuș	101.50	Act. băncii de credit ungar.	297.30
Bonuri rurale transilvane	101.75	Act. băncii de credit austr.	297.75
		Argintul — Galbini împărătesc	5.77
		Napoleon-d'or	9.69
		Mărci 100 imp. germ.	59.60
		Londra 10 Livres sterline	121.85

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Iunie st. v. 1884.

Rentă română (5%)	Cump. 93	vënd. 94 3/4
Rentă rom. amort. (5%)	93 1/4	94
convert. (6%)	96 1/2	97 3/4
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	33	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	105 3/4	106 1/4
" " (5%)	92 1/4	93 1/2
" " urban (7%)	104	105
" " (6%)	100 1/4	101
" " (5%)	89 1/4	91 1/4
Banca națională a României	1395.	1435
Ac. de asig. Dacia-Rom.	330.	338
" " Națională	235.	239 1/2
Aur	5%	5 1/6
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 30 Iunie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump. 9.25	Vënd. 9.26 1/2
Argint românesc	9.20	9.25
Napoleon-d'or	9.66	9.68
Lire turcesce	10.90	10.98
Imperial	9.90	9.96
Galben	5.63	5.67
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Tarifa anunțurilor și inserțiilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . . . „ — „ 10

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 ori	10%
" " " 5—8 "	15%
" " " 9—11 "	20%
" " " 12—15 "	30%
" " " 16—20 "	40%

Dela 20 de repetiri în sus 50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 113 Mai 1884.

Nr. 6971/884.

1—3

Concurs!

Spre ocuparea postului de adjunct economic, împreună cu un salariu anual de 700 fl. și 100 fl. bani de quartir, precum spre ocuparea eventualului post vacant de comisariu de poliție seu subnotar magistratual, împreună cu un salariu anual de 400 fl., — se escrie prin acesta concurs.

Competenții pentru unul din aceste posturi au se documenteze, cumcă în decursul unui curs de învățământ de 4 ani și-au absolvat studiile juridice; că au depus cel puțin esamenul de stat politic și că nu au trecut peste etatea de 40 ani.

Petițiunile respective au a se așterne prevădute cu documentele arătate cel mult până în 11 Iulie a. c. după amedei la 5 ore subscrisului magistrat.

Brașov 25 Iunie 1884.

Magistratul orașanesc.

Crâsnicul Zevedeu Cădelniță

în sinodul archidiecezan din strada Măcelarilor.

„Calicul” din 1 August a. c. va tracta eschisiv despre experințele crâsnicului Zevedeu Cădelniță, câștigate în sinodul archidiecezan gr. or. din Sibiu și va fi îndoit mai mare, decât numărul ordinar.

Abonenții „Calicului” vor primi acest număr extraordinariu în condițiunile abonamentului anual seu semestral. Deschidem însă pentru acest număr, redigiat de Urzică Scandalografescu, un abonament special, cu prețul de 30 cr. seu 70 bani și destinăm întregul venit curat, în părți egale pentru:

I. Societatea „Concordia” din Blaj;

II. Premii în favorul „Chorurilor plugarilor români din Ungaria și Banat.”

Abonamentele la acest număr extraordinar la „Calicul” se pot face la oricare librărie din țară și străinătate seu de-a dreptul la noi, până în 8 August st. n.

Totodată deschidem un nou abonament la „Calicul” pe al doilea semestru 1884, cu 1 fl. 50 cr. seu 3.50 franci. Exemplare complete dela începutul anului costă 3 fl. seu 7 franci.

Din anul 1883 mai posedem 24 exemplare complete à 1 fl. 50 cr. seu 3.50 franci.

Cei ce voie a ride, prenumerați „Calicul,” și care nu va ride, acela-i matur de sapă și lopată.

Colectanții de abonamente primesc un rabat de 10%.

Administrațiunea „Calicului.”

Cel mai bun

Cașcaval de Azuga

ȘI

Brânză bună

se găsește de vânzare la D-nu Mateiu Mocanu la AZUGA (România) cu prețuri foarte moderate. Comandele se se facă direct.

1—3

Anunțiu.

La subscrisul în Cut, la curtea seminarială, se află de vânzare 80 de râmători (porci) și anume treizeci de un an, era cincideci de câte doi și trei ani.

Doritorii de a cumpără se se arate în persoană. — Posta ultimă Sas-Sebeș.

Cut 27 Iunie 1884.

Theodor Colbașu.

22—30

A V I S Ū.

BĂCĂNIA
MUNTEANŪ & MINCOVICI
BRAȘOVŪ, TUȘNADŪ.

Firma **MunteanŪ & Mincovici** recomandă on. publică băcănii din „Tergul Flosului” și filiala lor din „Strada Teatrului,” fiind bine asortate cu tot felul de articole de coloniale, delicatose de vinuri străine și indigene, precum și cu tot felul de ape minerale. Tot deodată aduce la cunoștința on. publică, că cu începerea sezonului de băi (3/15 Iunie) a. c. va deschide érași o Filială la Băile din TușnadŪ (tot în vechiul local în casele D-lui Kanapassek).

Numita firmă crede că va satisface pe deplin cerințele on. publică brașovenă și ale on. óspeți dela băi, atât prin calitatea mărfurilor cât și prin prețurile sale moderate.

BĂCĂNIA
MUNTEANŪ & MINCOVICI
BRAȘOVŪ, TUȘNADŪ.